

K

KULTUR
& NOJE06-7848214
kultur@vasabladet.fi

Humorpionjärerna går till

RECENSION. "Pleppo Två – Vi mårar åpå!" på Wasa Teater är en given publiksuccé, men uppfyller inte humorduons stora potential.

VASA. Ted Forsström och Kaj Korkea-aho är tillbaka på Wasa Teater-scenen. Det är fem år sedan succén "Pleppo Live! – Välkomna till mommos!" hade premiär.

– Det som är annorlunda nu är att vi båda bott i Helsingfors de senaste fem åren. Det har gjort att vi ser på Österbotten med nya ögon, sade Pleppo duon i en Vbl-intervju inför premiären av "Pleppo Två – Vi mårar åpå!"

Deras nya syn på Österbotten gav

– bland annat – följande teman och scener: "Ted talk" – som är Forsströms pedagogiska och hejdlösa lustmord på Pedersöre, en plats som aldrig förändras. Sketchen "Har ni hört nåt nytt" – med en tant (Forsström) som skvallrar om folk i byn. I "Mammas namnsdag" har vrickade Boris och hans knasiga son ingen aning om vad frun/mamman heter. Legendariska Pleppo-karaktärerna Murre och Backlund avfärdar på sedvanligt sätt trender och Helsing-

forsbor, äter "brunbetan" och konstaterar att lösningen på allt är att "måra åpå". Det är buskis-varning.

Så på den österbottniska humorfronten är det alltså inget nytt – vilket naturligtvis är logiskt om hypotesen är att inget förändras.

En ambition med föreställningen är alltså att undersöka begreppet "måra åpå". "Nästan allt vi förknippar med våra hemtrakter finns inbakat i frasen: lugnet, envisheten, plikt-känslan, styrkan, tröttheten, glädjen,

ledan, framtidstron och den starka oviljan att förändra sig" skriver duon i programbladet.

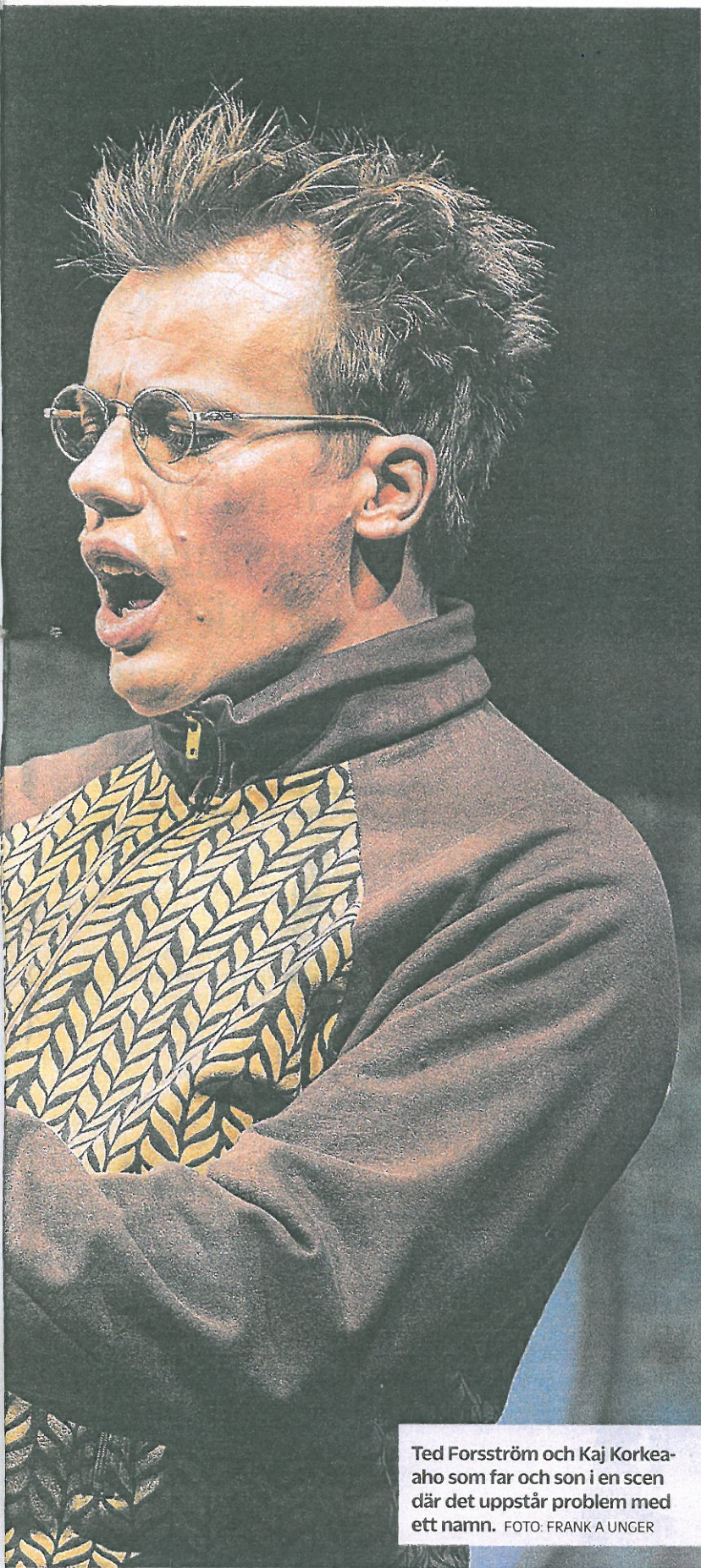
I föreställningen går den mentala gränsen mellan Österbotten och Helsingfors. Det är tacksamt att dra den där, eftersom det – naturligtvis – finns så många skillnader och fördomar på båda sidor. Visst finns oviljan att förändras i Österbotten, visst finns trångsyntheten – och visst "mårar" österbottningarna "åpå". Och visst skrattar jag – och alla andra – ofta.

Men "Pleppo Två! Vi mårar åpå!" är ingen fullträff. Första akten är mer sammanhållen och distinkt än den andra. Visserligen påpekar duon i programbladet att det "låter allt-

sammans urarta", men det var inte ett helt klockrent beslut.

TEDOCHKAJ har varit österbottniska humorpionjärer. Hemsidan Pleppo Toys öppnade 1998. Animationsserien "Mumin visar allt" roade – och oroadе förvaltarna av Tove Jansson arv. Med sketchprogrammet "Radio Pleppo", befäste duon sin position som de unga generationernas finlandssvenska favoritkomiker. Äntligen hade unga österbottningar fått komiker som de verkligen kunde relatera till. Då "Pleppo Live!" gick på Wasa teater 2011–2012 lockade den ett publiksegment som var sällsynt i teaterhuset.

I "Pleppo Två" – Vi mårar åpå! – väl-

Ted Forsström och Kaj Korkea-aho som far och son i en scen där det uppstår problem med ett namn. FOTO: FRANK A UNGER

TEATER

Pleppo Två – vi mårar åpå!

Av och med: Ted Forsström och Kaj Korkea-aho
 Koncept: Ted Forsström, Kaj Korkea-aho
 Registöd: Åsa Salvesen
 Scenograf: Erik Salvesen
 Musik: Stefan Lindblom
 Kostymdesign: Ina Nordberg
 Mask- och perukdesign: Fia Derghokasian
 Ljuddesign: Dennis Lindén
 Ljusdesign: Alexander Nyberg
 Scenmästare: Mårten Backman
 Projektioner: Eva Lingon, Ted Forsström
 Rekvisita: Raija Sabel
 Specialrekvisita: Nicholas Isaksson
 Dramaturgistöd: Anna Simberg
 Finalkoreografi: Jakob Höglund
 Foto, video, green screen: Frank A Unger, Eva Lingon
 Generalrepetition på Wasa Teater den 11 november

"Han beskriver sig som trippelminoritet – 'finlandssvensk, stammare och homosexuell'. Det är en väldigt personlig stund i föreställningen – en bra sådan. I 'Kaj talk' ser jag fröet till en soloföreställning med Korkea-aho."

pannrummet

jer duon inte många nya infallsvinklar. I stället är blickarna riktade mot de starkaste stereotyperna och klichéerna.

I "Kaj talk" berättar Korkea-aho vad som krävs för att vara en äkta österbottnisk man. Det krävs att man är tyst, har penis, har genomgått militärtjänstgöring och skjutit ett djur. Han beskriver sig som trippelminoritet – "finlandssvensk, stammare och homosexuell". Det är en väldigt personlig stund i föreställningen – en bra sådan. I "Kaj talk" ser jag fröet till en soloföreställning med Korkea-aho.

En annan pärla är scenen då Korkea-aho som Margareta (Boris fru) filosoferar kring sin mans behov av

pannrummet – och sitt eget behov av att sticka. I den scenen går komiken hand i hand med tragiken – och det är riktigt rörande fint och roligt.

Men även den österbottniska manligheten förändras. Pannrummets roll har förändrats. Män pratar jordvärme – bland annat – och förhandsboka biljetter till "Pleppo Två" i dag.

I stället för Tedags", som baseras på att dialektfantomen Forsström går lös på t, w, tv och te, hade jag gärna sett fler tacklingar på "mårar åpå"-mentaliteten i en tid av förändring i Österbotten.

MEN VISST INNEHÅLLER "Pleppo Två" många fina scener. Som då Forsströms skvallertant beskriver

en begravning, och vem som flinade och varför. I dagsaktuella "Gudstjänsten" talar en ung pastor om sina drömmar. Murre och Backlund levererar även de många fina oneliners.

Forsström och Korkea-aho imponerar verkligen i skådespeleriet. Imponerande är även detaljerna – från Reidar Wasenius tågröst, via det som sker på bildskärmarna till mask och dräkter. Och flera briljanta repliker avfyras, som då Korkea-aho säger att han under sitt tredagarsbesök åt "kokapäärona" fjorton gånger. Det är Österbotten.

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
 06-7848 232